

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Братолюбівська сільська рада
Добровеличківський район
Кіровоградська область

вул. Молодіжна, 37. с. Братолюбівка.
Добровеличківський район.
Кіровоградська область. 27026

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінєту Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку на території Братолюбівської сільської ради на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 02.06.2017 № 01-21-28/1.

За результатами проведенного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Братолюбівської сільської ради з питань депутатської діяльності, державної регуляторної політики, депутатської етики та соціальної політики щодо його регуляторного впливу (далі – Експертний висновок) та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Проектом рішення передбачається встановити ставки єдиного податку для платників єдиного податку першої-другої груп на території Братолюбівської сільської ради (додаток 3), правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку (додаток 1), порядок визначення доходів та їх склад (додаток 2), податковий період (додаток 4), порядок нарахування та строки сплати єдиного податку (додаток 5), порядок ведення обліку та складення звітності (додаток 6), особливості нарахування, сплати та подання звітності з окремих податків і зборів платниками єдиного податку першої-другої груп (додаток 7), порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи (додаток 8).

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (підпункт 12.3.1 пункту 12.3 статті 12 ПКУ). Так, згідно з підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Відповідно до статті 7 ПКУ визначено наступне.

Під час встановлення податку обов'язково визначаються такі елементи (пункт 7.1.):

1. платники податку;
2. об'єкт оподаткування;
3. база оподаткування;
4. ставка податку;
5. порядок обчислення податку;
6. податковий період;
7. строк та порядок сплати податку;
8. строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змішуватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до ПКУ та/або положення, які встановлюють відповіальність за порушення норм податкового законодавства (пункт 7.3.).

Елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно ПКУ (пункт 7.4.).

Але, додатком 8 до проекту рішення встановлюються порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи платниками єдиного податку першої-другої груп на території Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області.

Пунктом 1 додатку 8 Проекту визначено, що порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої-другої груп здійснюється відповідно до підпунктів 1.1 – 1.4 цього додатку. Пунктом 2 додатку 8 Проекту визначено, що відмова від спрощеної системи оподаткування платниками єдиного податку першої-другої груп здійснюється в порядку, визначеному підпунктами 2.1 – 2.3 цього додатку.

У зв'язку із зазначенним вище, відсутні правові підстави для встановлення (затвердження) порядку обрання або переходу на спрощену систему оподаткування або відмови від спрощеної системи платниками єдиного податку першої-другої груп рішенням Братолюбівської сільської ради.

Крім того, рішенням сільської ради визначаються правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку (додаток 1), порядок визначення доходів та їх

склад (додаток 2), що не входить до переліку обов'язкових елементів, встановлених статтею 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податку або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони вже встановлені, а в свою чергу, положення, викладені в цих елементах, мають відповідати вимогам ПКУ, а також виключити норми, не передбачені вимогами ПКУ.

Пунктом 1 додатку 3 до Проекту визначено, що ставки єдиного податку для платників першої-другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цьому рішенні – мінімальна заробітна плата).

Пунктом 2 додатку 3 до Проекту встановлюються ставки єдиного податку для платників першої-другої груп залежно від видів діяльності, якими вони займаються (таблиця). Стобцями 5 та 6 таблиці визначено ставки податку для платників першої (10 відсотків) та другої (20 відсотків) груп відповідно, у відсотках до мінімальної заробітної плати для 44 видів діяльності.

Відповідно до статті 293 ПКУ:

ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі прожитковий мінімум), другої групи у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі – мінімальна заробітна плата), третьої групи у відсотках до доходу (відсоткові ставки) (пункт 293.1);

фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (пункт 293.2.):

1) для першої групи платників єдиного податку – у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку – у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

У додатку 3 до Проекту також відсутня правильна нумерація пунктів: після пункту 3 йдуть пункти 293.6, 293.7, 293.8.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий АРВ не повною мірою відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету

Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі **Методика**).

Так, у розділі I розробник обмежився лише словесним описом проблеми, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунттовували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сферу, на які проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтovanа необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та це проведено порівняння виду та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

До того ж, у розділі III АРВ зазначено, що кількість суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив, складає 1 одиницю (мікробізнес). Натомість при проведенні Тесту малого підприємництва витрати розраховано для 6 суб'єктів малого підприємництва, у розділі VIII «Визначення показників результативності» АРВ зазначено 6 суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання. Отже, пропонуємо уточнити дані щодо кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюються вимоги регулювання.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону щодо забезпечення дотримання таких принципів державної регуляторної політики, як ефективність забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та

збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Також зазначаємо, що при проведенні Тесту малого підприємництва (далі М-тест) у розділі 3 не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та на організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*) витрати часу визначаються під час проведення консультацій.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку на території Братолюбівської сільської ради на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

В. о. Голови Державної
регуляторної служби України

В. П. Загородній